

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců Mgr. Milana Taubera a JUDr. Jana Ryby v právní věci žalobkyně: **H. T. Y.**, zastoupena Mgr. Markem Čechovským, advokátem, se sídlem Václavské náměstí 21, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra –Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 3, Praha 4, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného při vyřizování odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Policie České republiky, Oblastní ředitelství služby cizinecké policie Praha ze dne 12. 7. 2010, č. j. CPH-00720/CI-2009-66,

t a k t o :

- I. Řízení se zastavuje.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení 3 880 Kč do 1 měsíce od právní moci tohoto usnesení do rukou jejího zástupce Mgr. Marka Čechovského, advokáta.
- III. Žalobkyni se vrací soudní poplatek ve výši 1 000 Kč.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou podanou u zdejšího soudu dne 9. 9. 2011 domáhala ochrany proti nečinnosti žalovaného při vyřizování svého odvolání proti rozhodnutí Policie České republiky, Oblastní ředitelství služby cizinecké policie Praha ze dne 12. 7. 2010, č. j. CPH-00720/CI-2009-66, jímž nebylo žalobkyni uděleno povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky.

Dříve, než zdejší soud o žalobě věcně rozhodl, žalobkyně ji podáním došlým soudu dne 14. 3. 2012 výslovně vzala zpět s tím, že tak činí v důsledku pozdějšího chování žalovaného a že navrhuje, aby soud řízení zastavil a aby žalobkyni přiznal proti žalovanému náhradu nákladů řízení v rozsahu tří úkonů právní služby a aby vrátil žalobkyni soudní poplatek. Současně žalobkyně zaslala soudu rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 3. 2012, č. j. MV-5140-8/SO-2011, jímž bylo rozhodnuto o jejím odvolání proti rozhodnutí Policie České republiky, Oblastní ředitelství služby cizinecké policie Praha ze dne 12. 7. 2010, č. j. CPH-00720/CI-2009-66.

Podle § 47 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

Poněvadž projev vůle žalobkyně, jímž jednoznačně došlo ke zpětvzetí žaloby, nevzbuzuje pochybnosti, zdejší soud usnesením v souladu s citovaným ustanovením řízení zastavil.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 věta druhá s. ř. s., podle níž vzal-li navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení.

Z obsahu soudního spisu je patrné, že žalobkyně již dne 28. 7. 2011 podala odvolání proti rozhodnutí Policie České republiky, Oblastní ředitelství služby cizinecké policie Praha ze dne 12. 7. 2010, č. j. CPH-00720/CI-2009-66 a že dne 12. 1. 2011 podala ministru vnitra návrh na provedení opatření proti nečinnosti. Žalovaný tedy nerozhodl v posuzované věci ve lhůtách dle § 71 správního řádu a žalobkyně bezvýsledně vyčerpala prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k její ochraně proti nečinnosti správního orgánu. V době svého podání tak byla žaloba důvodná a žalobkyně ji vzala zpět pro pozdější chování žalovaného.

Přiznaná náhrada nákladů řízení sestává ze soudního poplatku ve výši 1 000 Kč.

Dále sestává z nákladů na zastoupení advokátem, a to za dva úkony právní služby [podání žaloby, zpětvzetí žaloby – § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (dále jen „advokátní tarif“)] po 2 100 Kč [§ 7 bod 5 ve vazbě na § 9 odst. 3 písm. f) advokátního tarifu] a dále režijní paušál ve výši 2 x 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Náklady na zastoupení advokátem by dle právě provedeného výpočtu činily 4 800 Kč, soud však dospěl k závěru, že zde existují důvody toliko pro částečné přiznání náhrady nákladů řízení.

Při úvaze o výši náhrady nákladů řízení soud přihlédl k § 60 odst. 1 a 7 s. ř. s. Z § 60 odst. 1 s. ř. s. vyplývá, že přiznat lze náklady řízení účelně vynaložené. Tomuto závěru koresponduje § 60 odst. 7 soudního řádu správního, které umožňuje zohlednit konkrétní okolnosti konkrétního případu, aniž by byl soud nucen mechanicky vycházet z jednotlivých úkonů, učiněných zástupcem účastníka řízení. Stejně tak i z obsahu advokátního tarifu, který stanoví tarifní hodnoty a sazby mimosmluvních odměn, lze dovodit, že výše tarifní hodnoty a od ní se odvíjející sazba odměny vyjadřuje obtížnost poskytnuté odborné právní služby, za kterou se odměna poskytuje.

Soudu je z vlastní rozhodovací činnosti známo, že ve věci nečinnosti Ministerstva vnitra, resp. Ministerstva vnitra – Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, je advokátní kancelář Čechovský & Václavek a partn. činná také přinejmenším v řadě desítek dalších řízení (namátkou sp. zn. 3A 76/2011, 3A 166/2011, 3A 189/2011, 3A 209/2011, 3A 227/2011, 3A 34/2012 atd.). Z obsahu žalob vyplývá, že jsou prakticky shodné a liší se jen v identifikačních údajích v úvodní rubrice, kde je specifikována konkrétní věc, ve vlastním obsahu žaloby se pak liší nanejvýše daty a čísly jednacími vztahujícími se ke konkrétnímu řízení. V některých žalobách pak absentují i tyto identifikátory a bez přiložených listin

(rozhodnutí v prvním stupni, odvolání, návrh na opatření proti nečinnosti apod.) by ani nemohlo být zjištěno, v kterém konkrétním řízení je nečinnost správnímu orgánu vytýkána. Je tedy zřejmé, že „obtížnost“ poskytnuté právní služby se v jednotlivých žalobách omezila nanejvýše na označení věci, v níž je nečinnost žalovaného tvrzena, jinak jsou žaloby obsahově velmi podobné, formulářové. Právě tuto skutečnost je dle názoru soudu třeba považovat za důvod zvláštního zřetele hodný podle § 60 odst. 7 s. ř. s, který opravňuje soud rozhodnout, že se účastníkovi řízení náhrada nákladů řízení zčásti nepřiznává.

Proto soud rozhodl o zkrácení odměny za zastoupení advokátem na jednu polovinu, tedy na 2 400 Kč.

Zástupce žalobkyně je plátcem daně z přidané hodnoty, a proto s ohledem na § 57 odst. 2 s. ř. s. se náhrada nákladů na právní zastoupení zvyšuje o částku odpovídající této dani, a to o 20 % z částky 2 400 Kč, tj. 480 Kč.

Žalobkyni tak bude na náhradě nákladů zaplacená žalovaným celková částka 3 880 Kč.

Žalobkyní nárokováná náhrada za úkon právní služby spočívající v přípravě a převzetí zastoupení nebyla přiznána s ohledem na skutečnost, že zástupce zastupoval žalobkyni již ve správním řízení a s věcí tak byl detailně obeznámen již dopředu.

Žalovaný ve vyjádření ke zpětvzetí žaloby poukázal na to, že vládní návrh novely zákona č. 329/1999 Sb. účinné od 1. 1. 2011 doznal radikálních změn včetně delimitace činností a zřízení nového odvolacího orgánu až na půdě Poslanecké sněmovny, aniž bylo zohledněno zamýšlené několikaleté překlenovací období. To vedlo k 1. 1. 2011 k delimitaci přes 1 000 nevyřízených spisů k rozhodnutí žalovaného a jejich počet každým dnem narůstá. Proto přes maximální úsilí prakticky není možné dodržet zákonné lhůty pro vydání rozhodnutí. V tom žalovaný spatřuje důvody zvláštního zřetele, které by soud měl vzít v úvahu.

K tomu zdejší soud uvádí, že jakkoli pro situaci, v níž se žalovaný ocitl, nalézá porozumění, nezbyvá než konstatovat, že v materiálním právním státu nemohou nepříznivé důsledky nedostatečné personální či hmotné připravenosti správního orgánu nebo ukvapenosti či neuváženosti legislativních změn v institucionálním rámci a organizaci správních činností jít k tíži jejich recipientů.

Výrok o vrácení soudního poplatku vychází z § 10 odst. 3 věta první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, podle níž soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním. Soudní poplatek byl žalobkyní zaplacen ve výši 2 000 Kč. Proto soud rozhodl v souladu s citovaným zákonným ustanovením o vrácení soudního poplatku ve výši 1 000 Kč. Zbývající část soudního poplatku ve výši 1 000 Kč pak byla, jak plyne z výše uvedeného, zahrnuta do přiznané náhrady nákladů řízení.

P o u ě n í: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 26. července 2012

JUDr. Ludmila Sandnerová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Jeklová